

сега, като го нѣмало, наумила тя да извърши тази негова работа, тя да запали лампата. Съ това си намѣрение Ида се поела по стълбата и почнѣла бързо, бързо да крачи къмъ върха на маяка. Въ туй време вѣтрѣ духалѣ, вълни се блѣскали у подножието на маяка, бухалѣ, жалостно бухалѣ, нѣ Ида се не стрѣскала отъ нищо, а слѣдвала да върви нагорѣ, до гдѣто най-послѣ се озовала на самия върхъ—при лампата.

(Ида стъпила
на стола и па-
ли лампата)